

תת"ע 7308/05 - מדינת ישראל נגד לוי ליבוביץ טל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7308-05-20 מדינת ישראל נ' לוי ליבוביץ טל
תיק חיזוני: 90513711425

בפני כבוד השופטת מיכל דודו
מ雅思ימה
נגד
נאשמה
לי ליבוביץ טל
עו"ב"כ עוזי תומר גונן, עוזי יוסי יעקובי, עוזי כפיר דור
ועוזי ערן בר אור

החלטה

לפני בקשה לדוחית דין ההוכחות הקבוע ליום 23.9.20, וקביעת דין תזכורת תחתיו, לאחר יום 20.10.20, לנוכח מינויו של הרכב מורחב של שופטים בתת"ע 9804-05-20 במחוז דרום.

הרקע לבקשתה

- בתאריך 10.08.19, צולם רכבת של הנאשמת באמצעות מערכת א'3 (להלן: "המערכת") , כאשר יוכסה מהירות של 125 קמ"ש, מקום בו המהירות המותרת לא עלתה על 90 קמ"ש.
- בדין שהתקיים ביום 22.06.20, כפירה הנאשמת במיחסה לה, וכן באמינות המערכת, באמצעות באיכוהה, תוך שהוגשה הודעה כפירה מפורטת בכתב.
 בהתאם, נקבע מועד לשמייעת ראיות ליום 12.08.20.
- ביום 04.08.20, הוגשה בקשה מטעם ב"כ הנאשמת, במסגרת ביקש מן המ雅思ימה להודיע מי מעדי התביעה צפוי להופיע לדין. ניתנה למ雅思ימה האפשרות להגביל לבקשתם עד ליום שלמחרת.
- ביום 05.08.20 הוגשה מטעם המ雅思ימה בקשה לדוחית מועד ההוכחות, וזאת עד לקבלת החלטה שיפוטית בבקשתה שהוגשה על ידה במסגרת תת"ע 9804-05-20, לקבעת הרכב שופטים מורחב, לפי סעיף 47 לחוק בתי המשפט. במסגרת הבקשה נטען, כי סוגיות אמינותות ותקינות מערכת אכיפת מהירותALKTRONIK - א' 3 היא סוגיה עקרונית, בעלת עניין ציבורי רב והשלכה רוחנית על כלל בתי המשפט לטעבורה בארץ, ועל כן מן הראי שחדון בסוגיה יהא בפניו הרכב שופטים מורחב.
- ב"כ הנאשמת התנגד לבקשתה, וטען, בין היתר, כי התקנון לדין ההוכחות בתיק מזה זמן רב, וכי דוחית

עמוד 1

הדיון ואי בירור עניינה של הנאשמה יגרום לעינוי דין ממשמעותי בעניינה, תוך שהוא מצין כי במידה והנאשמה סבורה כי על הנאשמה להמתין להליך אחר, יסכים לביטולו של כתוב האישום ללא צו להוצאות.

6. בהחלטתי מיום 06.08.20 דחיתי את הבקשה,因为我 כי המאשيمة הייתה מודעת לכך שהבקשה לקביעת מوطב תלתא הוגשה עוד ביום 02.07.20 במחוז דרום, אך חurf זאת, בחרה להגיש את הבקשה ביום 05.08.20, וכשבוע טרם מועד דיון ההוכחות.

7. לפיכך, לנוכח העובדה כי עיתוי הגשת הבקשה דאז מצוי בדיונים עם החשיבות המתוארת בה, וקבלתה בשלב זה של ההליך תגרום עוזל לנאשמת, אשר לחובתה דו"ח מהירות מסווג ברירת משפט, ואשר חפזה לנסوت ולהוכיח חפותה בבית המשפט, שלו הסמכות המקומית והענינית לדון בעניינה, תוך זמן סביר, מבלי שייגרם לה עינוי דין, קבעתי כי מועד הדיון יותר עיל כנו.

8. ביום 09.08.20 הגישה המאשيمة לנשיא בית משפט השלום במחוז חיפה, כבוד השופט א. סלאמה, בקשה לקביעת הרכב תלתא בתיק שבנדון.

9. בהחלטתו של כבוד הנשיא א. סלאמה מיום 11.08.20 נדחתה הבקשה, בשים לב לכך שבקשה דומה לקביעת הרכב תלתא הוגשה לפני מעלה מחודש בתיק המתנהל במחוז דרום, וטרם הוכרעה שם. בהתאם לכך, התקיים דיון ההוכחות בתיק ביום 12.08.20, במהלךו נשמעו עד תביעה. בסיום הדיון, נקבע מועד להמשך פרשת התביעה, ליום 23.09.20.

10. ב"כ הנאשמת הגיש בקשה להורות למאשימים להודיע מהם העדים הצפויים להעיד במועד ההוכחות שנקבע ליום 23.9.20, או אז הגישה המאשيمة את הבקשה דן, לביטול מועד ההוכחות, וזאת לאור החלטת כבוד הנשיא אלון גビזון, מיום 12.08.20 במסגרת תת"ע 9804-05-20, לקיום הדיון בהרכב מורחב.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

11. לטענת המאשימה, בפתח דיון ההוכחות שהתנהל לפני, הצהיר לפרוטוקול כי אם תתקבל עיתרת המאשימה להרכב מורחב ע"י כב' הנשיא א' גビזון במחוז דרום, תעתרור המאשימה לדחית המשך הליך ההוכחות.

12. לאחר שבאו יום, בסיום דיון ההוכחות, ניתנה החלטתו של כבוד הנשיא א. גビזון במסגרת תת"ע 9804-05-20, אשר קיבל את בקשת המאשימה, וקבע כי הדיון בתיק ישמע בפני הרכב שופטים מורחב כשללה עקרונית, הוגשה הבקשה דן.

13. לטענת המאשימה, האינטרס הציבורי מחייב התווית מדיניות משפטית איחוד בכלל בתיק המשפט לעתובה בארץ בסוגיות מערכתי א' 3, וראוי כי החלטה בסוגיה זו תתקבל בהרכב מורחב, שידן באופן מאוחד במלוא הסוגיות העובדיות והמשפטיות הרלוונטיות למערכת.

14. המאשימה הוסיפה וטענה, כי הליך שכזה יביא להגברת אמון הציבור במערכת המשפט והאכיפה, יוביל לחסוך במשאבים וחסוך בזמן שיפוטי יקר, וכי אי קבלת הבקשה ישנות את הקרקע מתחת לתכליות סעיף

47. חוק בתי המשפט, אשר נותן לנשיה מחוות לקביעת הרכב מורחב בסוגיה עקרונית ומרכזית, כפי שנקבע בסוגיה דנו.

15. עוד טענה המאשימה, כי ביום 20.08.18 נתן כב' השופט הבכיר אלון אופיר החלטה במסגרת תת"ע 9399-05-20, אף הוא בסוגיית עבירות מהירות שנאכפה ע"י מערכת א'3, והורה כי תיק זה יצורף לתיק העקרוני תת"ע 20-05-9804.

16. המאשימה הוסיף וכי הגישה בקשה לצירוף תיקים נוספים ממחוז דרום (בימ"ש באשדוד) וכי בכוונתה להגיש בקשה דומה לדחיתת מועד דיוני הוחכות בהם נשמעה כפירה באמינות המערכת, ביתר בתיק המשפט לעטבורה בארץ, וזאת עד להכרעת הרכב השופטים בתיק העקרוני.

17. בנוסף, טענה המאשימה כי דחיתת הבקשה והמשך ניהול הליך בפניו מותב זה עלול להביא למצב של החלטות שיפוטיות וקביעות עובדיות סותרות לקביעת הרכב השופטים המורחב, כאשר ניהול הליך אחד יסראל ויקשה על ניהול הליך الآخر.

18. עוד הפנתה המאשימה להחלטת כבוד הנשיה א. גביזון לפיה "לאמן הנמנע כי תיקים דומים נוספים יצורפו לשלב שימוש הוחכות, ככל שהשאלה המשפטית שתעלתה בהם אי אמינות המכשיר המודד".

לאור האמור, טענה המאשימה כי יש להמיר את מועד המשך הליך הוחכות לتزורת במועד מאוחר לחודש אוקטובר 2020.

טענות ב"כ הנואשת

19. ב"כ הנואשת, התנגד לבקשתו, החלטה בקשה דומה נדחתה הן ע"י מותב זה והן ע"י נשיא בתי משפט השלום במוחוז חיפה, וכי אין בהחלטת נשיא בתי משפט השלום במוחוז דרום משום שינוי של המצב המשפטי הקיים.

20. עוד נטען, כי דין הבקשה להידחות, בנסיבות בהן הליך הוחכות כאח החול ונשמעו עדים, וזאת בניגוד לתיק העקרוני שם טרם נשמעו הוחכות.

21. ב"כ הנואשת הוסיף וטען, כי לא קיים הסדר חוקי, לפיו המאשימה יכולה לבקש בקשה מעין זו, וכי ההסדר הדינוני היחידי הקבוע בחוק קיימם בסעיף 156 לחסד"פ, במסגרתו נקבע כי אין למאשימה שיקול דעת או הליך אחר בו היא יכולה לנתקות, מלבד להביא ראיותיה לפני בית המשפט. משכך, המאשימה מנועה מלבקש דחיה של משפטו של אדם שלא הודה במיחס לו.

22. ב"כ הנואשת הוסיף וטען, כי במקרים שתיווצר מסה קרייטית של פסקין דין בו ישמעו חוות דעת של שני צדדים, כמציאות פסיקת בית המשפט העליון (ע"פ 4682/01 לוי ועטיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(1) 30(3)), מבקשת המאשימה לנחל הליך בלבד בהרכבת תלתא, מול גורם שלא מחייב בחוות דעת נגדית לריאות הتبיעה.

23. עוד נטען, כי עלול להיווצר מצב של עומס על בתי המשפט, לאחר והמאשימה תמשיך להגיש כתבי אישום המבוססים על מערכת א'3 ובזבבד לבקש את דחיתת כל הדיונים עד להכרעה בתיק העקרוני, דבר שיביל

לקר שיוםן בבית המשפט יהיה עמוס חדשים רבים קדימה, מבלתי שתהיה אפשרות לדון בהם תוקים.

24. מעבר לכך, נטען, כי אין להיעתר לבקשה, בנסיבות בהן הנואשת, שהוגש נגדה כתוב אישום, לא צריכה להמתין להחלטה בתיק אחר, מבלתי שישמעו קולא בבית המשפט, או מבלתי שננטנה הסכמתה לכך, במיוחד כשהתיק העקורי קבוע לתזכורת רק ביום 29.10.2029, מבלתי שנקבעו עדין תאריכי הוכחות.

25. בסיום הטענות, טען ב"כ הנואשת, כי בבקשת המאשימה לא עומדת בשום סעיף בנוהל נשיא בית המשפט העליון - נוהל טיפול בבקשת לדחיתת מועד דין, ואף מטעם זה דין הבקשה לדחיתות.

26. ולעניןנו- המאשימה הגיבה לטענות ב"כ הנואשת, תוך שהוא מפנה, בין היתר, להחלטת כבוד השופט מ. חלייל דיאב מבית המשפט לעצורנה בנצח בתת"ע 1604-05-20, במסגרת נתקבלת הבקשה לדחיתת דין הוכחות.

27. עוד צוין, כי ב"כ הנואשת יכול להצטרף לתיק העקורי, היוות שמייצגים בו מספר סניגורים, וכי העדים שכבר נשמעו הינם עדדים טכניים.

דין והכרעה:

28. השאלה המשפטית המונחת לפתחי, הינה, אם כן, האם יש "לעצור" הליך הוכחות **שהחל** במחוז אחד, שעה **שעתיד להתחיל** הליך הוכחות בתיק בעל **סוגיה זהה**, במחוז אחר לפני הרכב מורחב של 3 שופטים?

29. המאשימה סבורה כי הייתה שמדובר בסוגיה משפטית עקרונית ורחבה הייקף, והיות שנקבע מותב מורחב בתיק האחר, יש לעצור ולהמתין לוצאות ההליך שם, או לחילופין לצרף את ב"כ הנואשת בתיק זה לצוות ההגנה שם.

30. ב"כ הנואשת סבור כי זכותה של הנואשת לניהל הגנתה לפני המותב אליו הוגש כתוב האישום, על כן אין לקבל את הבקשה.

31. לשם מתן מענה לשאלת המרכזית, יש להסביר על מספר שאלות משנהות:

א. האם יש חשיבות לעובדה כי מדובר בשני תיקים המתנהלים במחוזות שונים?

ב. האם יש חשיבות לעובדה שהליך הוכחות בתיק אשר ניהולו מבקשים לעצור, לעת עתה, כבר החל?

ג. האם מחויב המציאות לקבל הסכמת הגנה לעצרת ההליך, או שנitin' לעשות כן,

לבקשת המאשימה בלבד, גם אם קיימת התנגדות מצד ההגנה?
ד. מה המשמעות של המשך ניהול ההליך ומה משמעותו בעצם?

א. מחוזות שונים:

ראשית, יש לבחון האם קיימת נפקות לעובדה כי התיק שלפני שיר למחוז דרום. אין חולק, כי מדובר במחוזות מרוחקים, וכי המוטב בתיק דן הינו זה אליו הוגש כתוב האישום לתחילת, ولو הסמכות העניינית והמקוםית לדון בתיק. בסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי {נוסח משולב}, התשמ"ב-1992 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי" או "חסדרפ") נקבע כי

בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתב אישום נפרדים תלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרף בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין.

הסעיף נוקב במספר תנאים:

א. עמידה בסעיפים 86 או 87 לחסדרפ.

ב. הティקים תלויים ועומדים באותו בית משפט.

ג. הצירוף לא יגרום לעיוות דין.

モובן, כי במקרה דן לא מתבקש צירוף האישומים, אולם ניתן להקש ממקרה זה לענייננו, כך שהמחוקק ראה חשיבות לכך שכאשר קיימים מספר כתבי אישום או מספר נאים בתיקים שונים, שמפהאת מהותם של הティקים רואה בית המשפט לנכון לצרףם, לשם "על ההליך", והדבר עולה בקנה אחד עם האמור בסעיף 86 או בסעיף 87 לחסדרפ, יצווה על כן, זאת במידה ומתקיימים שני תנאים מצטברים: הティקים תלויים ועומדים באותו בית משפט וכן הצירוף לא יגרום לעיוות דין.

במקרה דן, עפ"י הסעיף לעיל, ברוי כי לא ניתן לצרף את תיק זה לתיק העיקרי, ולא נראה אפשרות לצרף את ב"כ הנאשמה לייצג בתיק העיקרי או להציג לפניה, שכן אין מייצג מי מן הנאשמים שם, על כן, האפשרות היחידה הנותרת היא עצירת תיק זה עד לקבלת הכרעה בתיק האחר.

משמעות הדבר, היא שלילת אפשרותה של הנאשמה להתגונן בתיק זה ושלילת האפשרות מבאי כוחה לניהל הגנתה, או למצער ניהול הגנתה כביכול בידי סניגורים אחרים לא שכחה לייצגה. כאן אתייחס לתנאי המצביע הנוסף בסעיף 90 לחסדרפ, השוקל גם במקרה של איחוד משפטים שיקולים לפיהם **לא יגרם עיוות דין כתוצאה מן הצירוף**. השאלה הינה האם כאשר האפשרות הנותרת היחידה הריאלית היא עצירתו של **ניהול תיק**, הדבר אינו טומן בחובו, אוטומטית, עיוות דין?

שיקולי יעילות, מובן כי חשובים הם, אולם אינם "חיים" בלבד, אלא יש לשקל לצדם שיקולי צדק. משמעות עצירת ההליך בתיק זה הינה גם משמעות ספציפית לנאשמת אולם ממשמעותם גם רוחנית, שכן למעשה, ישלו הדבר אפשרות של מי שחייב לשכור שירותו של עורך דין לייצגו בתיק דומה לעשות כן, והכפפותו, הלכה למעשה, ליצוגם של עורכי דין שלא הוא בחר, מצוינים ככל שייהו.

בנוסף, קיימת גם חשיבות לעובדה כי מדובר **באותה ערכאה**, הוגם שבתיק האחר מדובר במוותב

מורחב, אולם, בסופו של דבר, ההחלטה לא תחייב ולא תנחה בתיק משפט אחרים, יהיה צורך בהחלטת ערכאות גבוהות יותר. האם מצופה כי עניינה של הנאשנת יעצר עד שתתקבל החלטה בערכאה מנהה או מחייבת?

המאשימה בוחרת להגיש תיקי א' 3 מיידי יום, תוך שהיא נסמכת על חומרិי קירה ועל עדים אשר מכוחם לאשש את אמינותה. עצם קיומם של חומרិי קירה נרחבים אינם, ככלעכטם, שיקול למנוע מנאשם לבקש מן המאשימה להביא עדיה ולהוכיח מעלה לכל ספק סביר את אישומו.

ב. הליך ההוכחות החל

ראיתי את הפניות המאשימה להחלטתה המפורטת של כבוד השופטת של נער בסתמ"ע 1604-05-20, בה נעתרה לבקשתה דומה, אולם באותו מקרה טרם החלו להישמע ההוכחות. במרקחה דין **החולו להישמע ההוכחות**, דבר המשנה באופן **מהותי** את התמונה, ואין לדעתו שום חשיבות לכך שהמאשימה טוענת כי הדבר בעדים טכניים, במקרה זה- עדים הם הדברים דין פרוטה כדי מהה, משפט שהחל להישמע אין לגזור גזרה שווה בין מושפט שטרם החל להישמע, על אף, שענין זה הנני משארה ב"צריך עיון", שכן במקרה דין החול התקיק להישמע.

לצורך עניין זה, אקיש מכך חילופי שופטים. במקרה דין, למעשה, למרות שמותב זה החל לשמע את העדים, מבקש ממנו לעצור את ההליך עד להחלטתו של בית משפט אחר, ערכאה זהה, במחוז אחר. בע"פ 75/08 **עציון נ' מדינת ישראל**, פד(2) 98, נאמר כי: "**הזכות לשפט בדיון היא גם החובה לשפט בדיון**". חריג לעניין זה הינו הסכם הצדדים, ועל כן יורחוב להלן, בסעיף 3.

ואולם טרם כך, תשאל השאלה, האם לא קיימת משמעות לכך שמותב זה החל לשמע עדי תביעה ולהתרשם באופן בלתי אמצעי, והאם ניתן לבטל את מה שהחל, תוך טיעון כי הדבר בעדים טכניים? האם אותן "עדים טכניים" אינם חינויים להוכחת אמינות המערכת? ברוי כי הכרעת דין של בית המשפט תהיה מבוססת על מכלול כל הראיות שלפניו, לרבות כל.

בנוסף, לדידי נוצרה ציפייה אצל הנאשנת, אשר שכחה שירות הגנה, ואשר תיקה החל להישמע, וכן נוצרה הסתמכות לפיה תוכל לנוהל הגנתה עד תום.

ג. הסכמה הצדדים-

במרקחה דין כי לא קיימת הסכמה מצד ב"כ הנאשנת, שכן לו הייתה כזו, לא היה צורך בכתיבת שורות אלה. במקרה של חילופי שופטים, ממנו אקיש לעניין זה, כמוזון לעיל, יכולה הסכמה מפורשת של הצדדים להכיר חילופי שופטים. במקרה דין אולם לא נדרשת החלפת מותב, אולם מתבקשת עצירת ההליך, לשם ניהול עניין זהה בפני מותב אחר, כך שתוצאות ההליך שם ישפיעו השפעה רוחנית. לדידי, הדבר דומה, שכן במקרה דין לא רק שהנאשנת צריכה להסכים לכך שמותב אחר למעשה יקבל החלטה בעניינה, אלא גם שההלך למעשה הגנתה תנווה בידי סניגורים שלא היא שכחה, על כן נראה כי אין כל אפשרות מכך דין לכפות עליה זאת. מובן, כי מותב זה סביר כי הדבר יכול להיותiesel, אולם הדבר כפוף להסכמה, וכך לא ניתנה במקרה דין.

ד. משמעות המשך ניהול ההליך ומשמעות עצירתו-

שיקולי יעילות הם חשובים, אולם אל לנו לזנוח קיומם של שיקולים מתחברים אחרים, חשובים לא Umud 6

פחות, דוגמת שיקולי צדק. בבג"ץ 4057/00 **ישקר נ' בית הדין הארץ לעובודה**, פ"ד נה(3) 734 נקבע כי אין להעדיף שיקולים של יעילות על פני שיקולי צדק. כלל הצדק הטבעי מחייבים להגיע לתוצאה אשר עונה על הניגזר מהם. שיקולי צדק עולמים בקנה אחד עם זכות הגישה לערכאות, שהינה זכות חוקתית ועם הזכות להתגונן בהליך פלילי. שיקולי יעילות חשובים מאד הם, אולם לא ניתן להעדיפים על פני שיקולי צדק, ויש לומר- צדק אינו בהכרח "מתנגן" עם יעילות, וניתן לקיים הליך צודק בצורה ייעילה כמה שיותר, ולשם כך לאפשר למאשמה להביא עדיה בצורה נוחה, ובהתיחס בכל הנתונים.

32. בראע"א 5281/06 **צ'מפיקון מוטורס (ישראל) בע"מ נ' שירלי עוז** עמד בית המשפט העליון על חישובות העמידה במקריםים אשר נקבעים על ידי בית המשפט:

**"זכותו של כל אדם שעוניינו בבית המשפט ישמע תוך זמן סביר: "הזכות למשפט הוגן חובה
ניהול וסיום יעיל ככל שניתן של ההליך המשפטי".**

33. יתרה מזאת, אינטראס הציבור הוא שמשפטים יתבררו במהירות רואיה ויתקיים בו מועד שלאלו הם נקבעו (ראה רע"א 3136/00 **סלמאן נ' שוקיר**, פ"ד נה(2) 97 (2001)). דחית דין למועד אחר משבת את המהלך התקין של עבודות בית המשפט, יוצרת הכבדה מיותרת על עבודות מזKirות בית המשפט, ומאריכה את משך הבירור של העניין נושא ההתידיניות שלא לצורך.

34. עוד אפנה ל"נווה טיפול בבקשת לשינוי מועד דין" הורות נוהל של נשיא בית המשפט העליון 14-1 (2014), אשר קבע אמת מידה מחירה להחלטה בבקשת לדחית מועד דין, כדלהלן:

**"הכל הוא כי דיונים יש לקיים במועדם. שינוי מועד דין, ובפרט דחיה של מועד דין, הם
חריג לככל. לפיכך, קבלת בקשה לשינוי מועד דין תישמר למקרים מיוחדים בלבד."**

ברע"א 3765/01 **הפניות הישראלי נ' קפלן ואח'** נקבע כי:

**"סמכוות של בית המשפט לעכב הליך כאשר מתקיים הליך אחר המעורר שאלות דומות אינה
שנייה בחלוקת. זהוי סמכות שבשיקול דעת והיא הופעלה לא אחת תוך שיקילת יעילות
הדין, יעילות המערכת השיפוטית, חסכוון בשאבי זמן והוצאות, מניעת הכרעות סותרות,
נוחות בעלי הדין, הכרעה מהירה,amazon הנוחות וכו'ב. אם נכונים הדברים לגבי הליכים
רגילים, קל וחומר כך לגבי הליכי תובענות יציגות לרבות בבקשת לאישורן, באשר לא ראוי
משמעותה לאפשר ניהול מספר הליכים כאלה בו זמנית בשאלות דומות, בעילות דומות
ובענינים דומים שתשתיתם זהה. הדברים נכונים לא רק כאשר מדובר בין אותם צדדים בשני
ההליכים, אלא גם כאשר הצדדים אינם אוטם צדדים אלא שהענינים דומים, העילות זהות
והאינטרס זהה.**

שאלת זו מתעוררת לא רק בשיטتنا, בתי המשפט האמריקאים רואים עצמן מוסמכים להורות על עיכוב הליכים גם כאשר אין מדובר באותו צדדים וגם כאשר פסק דין בהליך האخر לא יכירע בכל השאלות העומדות על הפרק ובלבד שהיא בו כדי לצמצמן ולעוזר ולהזכיר בשאלות של משפט התלוויות ועומדות בהליך הנוסף. במקרה כזה הנטול הוא על המבקש העיכוב להראות כי קיימת הצדקה לכך שהתוועב יאלץ להמתין עד למtan פסק דין בהליך אחר בו איננו מעורב ואשר על פיו אף שזכויותינו עשויות להיחתר ולמצער להיבחן על פי מה שיפסק שם (. s . 299Landis v. North american co. 248u.s;

(Hills taunton gardens co. v. 877D .2F 557, 1977st cir1) אין מניעה להשתמש בכללים דומים לצורכי הפעלת שיקול הדעת בעניינו, באשר כללים אלה בעליים בקנה אחד עם שיטתנו המשפטית ומתיישבים עם השכל הישר ועם סוג השיקולים אותם בית המשפט שוקל בבואהו להפעיל את סמכותו לعقوב היליכים (ראה: ע"א 9/75 אל-עוקבי נ' מנהל מקרקעי ישראל, פ"ד כת(2) 477).

35. בהתאם לאמור בעניין זה, איני סבורה כי המאשימה הרימה את הנטול להראות כי קיימת הצדקה במקרה דין לנאנשטי להמתין עד לממן פסק דין בהליך אחר, בו אינה מעורבת, ואשר זכויותיה עשויות להיחתר ולהיבחן על פיו. נכון הדבר בהיליכים אזרחיים, ממש שאובה ההחלטה לעיל, וכן הדבר שבעתים בהליך פלילי, שהחול להישמע.

36. למרות האמור, יש להבהיר כי מדובר במקרה העונה על כל הפרמטרים אשר צינו לעיל, כאשר המרכז שבחם הינו העובדת כי שמיית הראות בתיק כבר חלה.

סופה של דבר

במצב דברים זה, לא מצרכי לעכב את בירור עניינה של הנאנשטי ולעזור את ההליך בעניינה, ובכך למעשה למנוע ממנה את זכותה לטעון את טענותה ולהוכיח את חפותה.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

הליך ההוכחות יתקיים, כפי שנקבע.

ניתנה היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, בהuder
הצדדים.